

danne de et stort, overkomplet Antal af Reservebefalingsmænd, der skulle bruges det paafølgende Aar. Det næste Aar kommer der kun en Rekrutbataillon, hvor man faar det store Antal Befalingsmandselever til Anvendelse. Derimod de Aar, hvor de to Batailloner skulle uddanne, faa de kun Befalingsmandselever fra en Bataillon, og Vanskeligheden bliver altsaa saa meget større.

Man har stadig prædikeret Nødvendigheden af Nedsættelse af de militære Udgifter. Jeg har været en bestemt Modstander af den Maade, hvorpaa hele den Sag er praktiseret, men det kunde ikke falde mig ind at være Modstander af, at man overhovedet skulde anvende Økonomi paa Militærvæsenets Omraade. Det skal man naturligvis der som paa alle andre Omraader, men her har man anvendt den ubegribeligste Teori om Nedsættelse. Man har organiseret Lediggangen, man har skabt 5 Reserve-Regimentsstabe besat af Liniebefalingsmænd, der notorisk ingen Virksomhed kunne faa uden de 6 Dage af Aaret, hvor Reservebataillonerne have indkaldt deres Mandskab. Og saa har man af noget, som man kalder blandede Batailloner, organiseret ikke mindre end 8. De have faaet en S sammensætning som den, Gardens Forstærkningsbataillon har, saaledes at Bataillonen kommanderes af en Oberstløjtnant af Linien og af nogle Kaptajner, Løjtnanter og Underofficerer af Linien. Det er fuldstændig naturligt, naar man, som Tilfældet er ved Garden, kan sætte Bataillonen i Forbindelse med en Liniebataillon, der altid har Tjeneste, thi Følgen deraf vil være, at man altid kan bruge disse Befalingsmænd til Vagttjeneste, som ikke er saa ganske ringe, og tillige i Skolerne. Der vil man altid være i Stand til at give dem nyttig Anvendelse. Men naar man lægger de blandede Batailloner til Jylland, og det er jo Hensigten, forstaar jeg ikke, hvorledes man skal give dem anden Anvendelse end at organisere Lediggangen. De ville da alene kunne benyttes, naar der skal foretages Indkaldelse i 25 Dage af Liniemandskab, der er uddannet ved Afdelingen, der ligger paa Sjælland, men er hjemsendt til Jylland. Den ordinære Uddannelse vil være en Virksomhed, der strækker sig over 6 Dage, nemlig naar Reservemandskabet er indkaldt.

Hvad denne Indkaldelse til Reserven angaar, skal jeg kun gøre opmærksom paa, at naar den er sat til et Antal af 6 Dage og kan foregaa i Tiden mellem 9de og 12te Aar, er det rigtigst at indkalde Mand-

skabet af det 12te Aar, fordi man, naar man ikke gør det, ikke vil have nogen som helst Garanti for, at vedkommende Afdeling faar de indkaldte i den Styrke, den skal have, idet Linieafdelingerne ved Mobiliseringen ville sluge alt, hvad vi have fra 2den til 11te Aargang, og Reserveafdelingerne faa altsaa Mandskabet fra 12te til 16de Aargang, og indkaldes da 12te Aargang, er der Mulighed for, at de faa for lidt Kendskab til den Styrke, de skulle kommandere.

Maa jeg gøre opmærksom paa, da jeg er inde paa denne Ordning, at den uregelmæssige Mobilisering er en uundgaelig nødvendig Følge af Forholdene; thi vi maa jo være forberedte paa, at Krigen begynder med, at Forbindelsen mellem Landsdelene bliver afbrudt, og derfor maa vi ty til denne uregelmæssige Mobilisering. Men naar vi da gennem denne uregelmæssige Mobilisering ere tvungne til enten helt eller delvis at udfylde de jyske og fynske Afdelinger med sjællandsk Mandskab, saa begaar man en uhyre Misforstaaelse, naar man bilder sig ind, at man straks vil være i Stand til at bruge Afdelingerne og føre dem mod Fjenden. Der kræves uafviseligt, at der forinden er skabt et Tillidsforhold mellem Befalingsmændene og Mandskabet, uden det kan man ikke slaas, og den Tid, som hengaar, hvor kort den end kan være, maa levnes, inden man rykker frem, thi uden det har man ikke opnaaet andet end at organisere Nederlaget.

Medens man har haft Raad til at organisere Lediggangen, som jeg nævnede før, har man ikke været i Stand til at overkomme at forøge Premierløjtnanternes Antal ved Liniebataillonerne fra 5 til 6. Det var vedtaget en Gang, men det er forkastet i Landstinget, efter den Bestemmelse, som er tagen af de 27, og Følgen deraf er, at Liniebataillonerne i Krigen ikke ville kunne gøre sikker Regning paa at kunne raade over 4 Premierløjtnanter.

Man har i § 45 nedsat Uddannelsen for Fodfolket fra 180 til 165 Dage; derved sparer man 72,000 Dage regnet efter den nuværende Styrke. Og naar vi gaa til § 46, har man foretaget en anden Forandring. Vi have hidtil haft 1000 menige i 8 Maaneder, det har man forandret til 750 menige i 75 Dage, og derigennem er det lykkedes at spare 183,750 Dage, det vil sige, der er en samlet Besparelse af 255,000 Dage. Ved Hærløvsrevisionen af 1880 sparede man 500,000 Tjenestedage, og ved Hærløvsrevisionen af 1894 sparede man 800,000 Dage, nu sparer man 250,000